

Wenzu jsib lil Luċija f'Lazzarett

IL-TIENI TAQSIMA

(Qabbel mal-għadd ta' Marzu 1941)

WENZU f'dal-waqt kien sejjer bil-girja lejn il-qasam tat-twajjeb patri Kristofru. Bi ftit taħbil tal-moħħ, mhux mingħajr ma' kellu jarga' jagħmel xi biċċa trieq, fi-aħħar seħħlu jasal. Sab il-għarix; lilu ma sabux hemm; imma jhuf u jgħarrex ma l-inħawi lemħu f'għarix, fejn milwi tnejn b'wiċċu bil-kemm mhux mal-qiegha ta' l-art kien qed ifarrag wiehed li kienet hierga ruħu. Waqaf hemm, jistenna bla ma jitniffes. Wara ftit rah jagħlaqlu għajnejh lil dak l-imsejken, imbagħad jinzel għar-rkobbtejh, jitlob għal hin wiehed u jarga' jqum. Hawn Wenzu tqanqal mnejn kien u baqa' sejjer lejh.

"Oh!" qal il-patri, kif rah geġ; "x'għamilna?"

"Hemm qieghda: sibtha!"

"Kif inhi?"

"Imfejqa, jew għallanqas imqajma."

"F'ħajjetalla"

"Imma..." qal Wenzu, kif qorob lejh li kien jista' jkellmu minn taħt il-lsien: "hemm taħbila oħra."

"X'inqala?"

"Irrid ingħid li... Inti tafu kemm hi tifla sewwa dik l-imsejkna ta' xebba, imma minn daqqiet daqsxejn ta' feh-imtha. Wara daqshekk wegħdiet, wara dak kollu li taf bih int ukoll, issa tgħid li ma tistax tizzewwigni, għax tgħid, fejn naf jien? li, dak il-lejl tal-biża', saħħnet rasha, u, kif iġhidu, wegħdet lilha n-nfişa lill-Madonna. Hwejjeġ bla qofol, mhux tassew? Hwejjeġ tajba, min għandu d-dehen u għaliex jagħmilhom, imma għalina nies lura, li ma nafux kif għandhom isiru... hux tabilhaqq li ma jgħoddu xejn?"

"Għidli: hi bogħod wisq minn hawn?"

"Oh le: ftit meddiet ta' riġel 'l hemm mill-knisja."

"Stenna hawn għal ftit wiehed," qal il-patri: "imbagħad immorru flimkien,"

"Jiġifieri li inti s'er iġgagħalha tifhem..."

"Ma naf xejn, ibni; jeħtieġ li nisma' lilha."

"Fhimt;" qal Wenzu, u qagħad b'għajnejh imsamrin ma' l-art u b'idejh marbuta fuq sidru jtalla' u jniżżel, għax

kien baqa' kif kien, la jaf hekk u lanqas hekk. Il-patri talab lill-patri Vitor biex jilhaqlu dmiru, imbagħad dar fuq Wenzu u qallu: "Issa wassalni int."

U bla kliem ieħor, telqu għal hdejha.

Is sema kien baqa' sejjer dejjem aktar jiddallam u kien q'ed iħabbar issa li ma kenitx tista' tonqos u ma ddumx il-burraxka. Il-leħħ tal-beraq waħda f'waħda kien jikser id-dalma li kienet kotrot, u jdawwal f'daqqa l-bjut twal daqshiex u l-ħnejjiet tal-loġoġ, il-koppla tal-knisja, il-quċċati baxxi tal-għarejjex; u r-ragħad ifaqqa' b'hoss ta' f'daqqa kien jinfirex jidwi minn naħa għal oħra tas-sema. Kien miexi quddiem iż-żagħżuġħ, ħsiebu fit-trieq, m'għandux sabar li jasal, u jnaqqas mill-mixi, biex iqisu mal-ħila ta' sieħbu; li għajjen mill-ħidma ta' tbatija, magħdur bil-mard, mġakkkes bis-sħana, kien miexi bit-tbatija, jarfa' kull ftit lejn is-sema wiċċu mixrub, bħalkieku jfittex biex jieħu n-nifs aħjar.

Wenzu, hekk kif lemaħ il-għarix, waqaf, dar lura u qal b'lehen imriegħed: "hawn qieghda."

Jidħlu... "Hawn huma!" tgħajjat il-mara, li kienet fuq daqsxejn ta' sodda. Luċija ddu, tqum bilgri, tmur fuq ix-xiħ, tgħajjat: "Lil min q'ed nilmaħ! Ara patri Kristofru!"

"X'aħbarek, Luċija! Minn kemm hemm ħelsek Alla! M'għandux jibdielek li ttamajt dejjem Fih."

"Hekk iva! Imma int? Jaħasra, kif tbidilt! Kif int? għidli kif int?"

"Kif Alla jrid, u kif, għall-ħniena tiegħu, irrid jien ukoll," wieġeb b'wiċċ ħiemed il-patri. U, wara li ġibidha fil-ġenb, qalilha: "isma': jien ma nistax niddawwar hawn ħlief għal ftit wieħed. Inti mhejjija tiftaħ qalbek miegħi, bħad-drabi l-oħra?"

"Kif mela m'intix int dejjem il-missier tiegħi?"

"Binti, mela, x'inhil dil-wegħda li qalli biha Wenzu?"

"Wegħda li għamilt lill-Madonna..., f'waqt li kont indejqa ħafna!... li ma niżzewwiġx."

"Miskina! Imma f'dak il-ħin ma ħsibtx li kont marbuta bil-kelma li kont tajt?"

"Billi kien għal Alla u l-Madonna!... ma ħsibtx f'dan."

"Alla, binti, jilqa' u jgħożż dak li nbatu għalih u nagħtuh, meta minn hwejjigna. Il-qalb li Hu jrid, ir-rieda; imma int ma stajttx toffrili r-rieda ta' haddieħor, li miegħu kont qabel intrabat."

"Għamilt ħażin?"

"Le, miskina; la taħsibx f'dan : mhux biss imma jien nemmen lil l-Vergni mqaddsa laqgħet u għazzet il-ħsieb ta' qalbek migugħa u offrietu lil Alla għalik. Imma, għidli, int qatt ma kont tħaddidt ma' hadd fuq dil-bieċa biex jagħtik id-dawl?"

"Jien ma kontx nifhem li għamilt xi haga hazina li kelli nqerra: u dak il-ftit ta' gid li wiehed jista' jagħmel nafuh, m'għandux imur ixandru."

"M'għandek ebda haġoħra li ma tħallikx iżzomm il-wegħda li għamilt lil Wenzu?"

"Fuq hekk... jien... x'jista' jkolli? Ma nistax tabilhaqq ingħid..." wiegħbet Luċija tlaqlaq, li kien juri kollox barra milli hi kienet bejn haltejn fil-ħsieb tagħha; u wiċċha, li kien għadu bla lewn bil-marda, far f'daqqa waħda bl-aqwa hmura.

"Temmen int," raġa' qabad iġhid ix-xwejjah, jitfa' fil-waqt għajnejh lejn l-art, "li Alla ta lill-Knisja tiegħu s-setgħa li taħfer jew le, kif ikun jaqbel l-aħjar għal gid aqwa d-djun u d-dmirijiet li l-bnedmin kienu setgħu għamlu Miegħu."

"Ingħid nemmnux."

"Issa għandek taf li aħna, li konna maħturin biex nieħdu ħsieb ir-ruħ tan-nies t'hawn, għandna, għal dawk kollha li jduru lejna, setgħat l-aktar kbar tal-knisja; u li, fuqhekk, jien nista', meta int titlobhuli, inħollok mid-dmir, hu xinhu, li stajt intrabat bih imħabba f'dil-wegħda."

"Imma mhux dnub li targa' lura, jisgħob bik minn wegħda li tkun għamilt lill-Madonna? Jien dak il-waqt għamiltha minn qiegħ qalbi..." qalet Luċija, f'taħwida qalila ta' ruħha, maħbuta minn tama, li jeħtieg ingħidu, ma kenitx mistennija, u minn qawmien min-naħa l-oħra ta' biża' qawwi mwettaq mill-ħsebijiet kollha li, minn bosta żmien, fuqhom kienet medhija ruħha.

"Dnub, binti?" qal il-patri: "dnub talli ddrur lejn il-Knisja, u titlob lil min jagħmel għaliha biex jinqeda bis-setgħa li kellu minn għandha, u li hi kellha minn għand Alla? Jien rajt kif intom it-tnejn kontu mwassla biex ingħaqadt; u, ngħidek, bla taqtiq xejn, li, jekk qatt deherli li tnejn kien m'nAlla li ngħaqdu kontu intom: issa ma narax il-għala Alla għandu jifridkom. U mbierku li tani, għad li hekk li xejn ma jisthoqqli, is-setgħa li nitkellem f'ismu u nroddlok kelmtiek. U jekk titlobni biex naqtagħha li inti mahlula minn dil-wegħda, jien ma noqgħodx naħsibha darbtejn biex nagħmlu; imma wkoll nixtieq li titlobhuli?"

“La darba hu hekk!... la int tgħid hekk!... nitolbu;” qalet Luċija, b’wiċċ mhux aktar imħawwad barra minn b’mistħija.

Il patri sejjaħ b’għemża liż-żagħżuġh, li kien qiegħed f’roknha l-aktar imwarrba jħares (la darba ma satax jagħmel ieħor) għajnejh imsaumrin fit-taħdita, li kellu magħha x’jaqsam hafna; u, meta dak wasal hdejh, qal, b’lehen oġhla, lil Luċija: “bis-setgħa li għandi mill-Knisja naqtgħek mahlula mill-wegħda tax-xhubija b’inhassar f’daqqa waħda dak li sata’ kien hemm bla ħsieb u neħilsek minn kull dmir li b’hekk stajt intrabat bih.”

Inħalli lill-qarrej jaħseb kif daqq f’widneju Wenzu kliem bħal dan. Izża ħajr, bil-ħrara ta’ għajnejh lil dak li kien lissnu; u dlonk fittex, imma għalxejn, li jiltaqa’ ma’ dawk ta’ Luċija.

“Arga’, bla biża’ u moħħok mistrieħ, għall-fehmiet ta’ darba,” għadda l quddiem iġid il-kabuċċin: “itlob mill-gdid lill-Mulej il-grazzi li kont titolbu, li tkun mara qaddisa; u qawwi qalbek li jagħtihomlok u bil-bosta aktar wara daqshekk hemm. U int,” qal, idur fuq Wenzu, “ftakar, ibni, li, jekk il-Knisja qiegħda troddlok dis-sieħba, mhix tagħmlu biex iġġiblek xi farag’ li jdub maż-żmien, milli tagħti d-dinja, li mqar, li sata’ jkun, kien sħiħ u mingħajr taħlit ta’ ebda għali, għandu jintemm f’hasra kbira, fil-waqt li tħallik; imma tagħmlu biex tqabbadkom lit-tnejn it-trieq tal-hena li ma tintemm qatt. Hobbu lil xulxin bħala sħab fi vjaġġ, b’dal-ħsieb quddiemkom li għad ikollkom tħallu lil xulxin, u bit-tama li tarġġu tiltaqġu għal dejjem, iżżu ħajr lis-sema li wassalkom sa hawn, mhux b’ferħ ta’ għors, li jgħaddi. imma b’taħbit u tbatijiet, biex ihejjikom għal ferħ miġbur u ħiemed. Jekk Alla jagħtikom it-tfal, għajnkom li trabbuhom Għalih, li tnisslu fihom l-imħabba Tiegħu u tal-bnedmin kollha; u hekk tmexxuhom tajjeb fil-bqija l-oħra kollha. Luċija! qallek,” juri b’għajnejh lil Wenzu, “lil min ra hawnhekk?”

“Patri, iva qalli!”

“Inti itlob għalih! U la tgħejjiex. U għalija wkoll itlob!... Wliedi! irrid li jkollkom tifikira ta’ dal-patri fqir...” U hawn talla’ miċ-ċirniena kaxxetta ta’ njam ta’ l-oħxon, imma maħduma bit-torn u mogħtija l-lostru b’xi rġim minn tal-patrijiet kabuċċini u għadda l quddiem iġid: “u hawn ġew jinsab il-fdal ta’ dak il-ħobż... ta’ l-ewwel ħobż li mort nittallab; dak il-ħobż li smaġtu min iġid fuqu. Inħallih lilkom: arfġuh; uruh lil uliedkom. Għad

isibu ruħhom f'dinja hażina u fi żmenijiet hżiena, b'wiċċ-hom ma' nies kburi u nies nebbieja: għidulhom li jaħfru dejjem u dejjem! kollox u kollox! u li jitolbu, huma wkoll, għal dan l-imsejken ta' patri!"

U newwel il-kaxxetta lil Luċija, li laqgħetha bil-qima, kif kien jagħmel wieħed għal xi relikwa. Imbagħad, b'lehen aktar hieni raġa' beda jgħid: "Issa għidli; għandek f'Milan min jaqbeż għalik? Fejn beħsiebek tmur tingabar, kif toħ-roġ minn hawn?"

"Dis-sinjura ta' qalb tajba qiegħda tagħmel miegħi f'dal-waqt ta' omm; aħna t-tnejn noħroġu minn hawn flimkien, u mbagħad hi taħseb għal kollox."

"Alla jħallsek," qal il-patri, jersaq fil-waqt lejn is-sodda ċkejna tagħha.

"Niżżik haġr jien wkoll," qalet l-armla, "talli farragt lil dawn imsejknin żewġt erwieħ; għalkemm jien kont qtajt li nżommha għal dejjem miegħi lill-maħbuba Luċija. Imma ma nerħihex għalissa; inwassalha sar-raħal tagħha, nagħtiha fidejn ommha; u," ziedet qalet minn taħt il-lsien, "irrid nagħmlilha jien il għiež. Għandi ġid iżżejjed; u minn dawk li kellhom jistgħalluh flimkien miegħi, m'għandi lil hađ iżjed!"

"B'hekk," wieġeb il-patri, "inti tista' tagħmel saġrifċċju kbir lil Alla u ġid lil għajrek. Ma noqgħodx inraħhamlek għal dix-xbejba; q'ed nara li qisha bintek; m'hemmx ħilief ta' min ifaħħar lil Alla, li jaf juri ruħu ta' missier ukoll waqt li jsawwat, u li, bli laqqagħkom flimkien ta għelm hekk ċar ta' mħabba lil waħda u lill-oħra. Issa," raġa' mbagħad qabad iġid, idur fil-ħin lejn Wenzu u jaqbd u minn idu l-waħda: "aħna t-tnejn m'għandniex aktar x'nagħmlu hawn u qgħadna wkoll iżżejjed. Nitilqu."

"Patri!" qalet Luċija: "għad nara narak? Jien imfejqa, jien li ma jien ta' ebda ġid f'did-dinja: u int!..."

"Ili bosta żmien," wieġeb b'lehen għaqli u ħelu x-xwejjah, "nitlob lil Alla grazzja, u kbira bil-bosta: li ntemm haġti f'waqt li jien naqdi d-dmirijiet tiegħi ma' għajri. Jekk Hu jogħġbu jagħtihieli issa, neħtieġ li dawk kollha li għandhom hñiena minni, iġhinuni niżżih haġr. Isa, għid lil Wenzu xi tridu jaqdik ma' ommok."

"Għidilha dak li rajt," qalet Luċija lill-għarus: "li sib t hawn omm oħra: li niġi ma' din mill-aktar fis li nista', u li nittama li nsibha qawwija u sħiħa."

“Jekk teħtieg xi flus” qal Wenzu, “jien għandi fuqi dawk kollha li inti kont bgħattli.”

“Le, le,” gatgħetlu kliemu l-armla: “għandi jien u ż-żejjed wkoll.”

“Immorru,” tenna l-patri.

“Narġgħu naraw lil xulxin, Luċija! u inti wkoll, mela, o sinjura ta' qalb tajba,” qal Wenzu, ma jsibx il-kliem biex ifisser dak li kien q'ed iħoss.

“Min jaf Alla għadx jagħtina l-grazzja li narġgħu niltaqgħu lkoll!” qalet Luċija b'leñen oġħla.

“Alla magħkom dejjem u jberikkom,” qal patri Kristofru liż-żewġ nisa, u ħareġ ma' Wenzu mill-għarix.

Kien jonqos ftit ħalli jidlam u s-sema kien jidher q'ed dejjem aktar joqrob biex jagħmel tiegħu. Il-kabuċċin urih qalbu liż-żagħżuġ li kien irid jilqgħu għal dak il-lejl fil-għarix tiegħu. “Miegħek ma nkunx nista' noqgħod,” u żied qallu: “imma jkollok fejn tistkenn.”

Imma Wenzu kellu genn biex jitlaq: u ma kellu xejn x'jigbdu biex jiddawwar aktar fit-tul f'imkien bħal dak, meta ma kienx jista' jinqeda b'hekk biex jara lil Luċija, u ma kienx lanqas jista' joqgħod mal-patri hekk twajjeb. Għal dak li hu ħin u soma, lejl u nhar, xemx u xita, riħ fuq u riħ isfel, tista' tgħid, kien wieħed għalih dak il-waqt. Izża ħajr mela lill-patri, iġidlu fil-ħin li jrid imur mill-aktar fis li kien jista' jkun biex ifittex lil Njeża.

Meta waslu fuq it-trieq li kienet taqsam min-nofs, il-patri għafaslu idu u qallu: “Jalla! ssibha lil dik il-mara sewwa ta' Njeża, sellili għaliha; u lilha, u lil dawk kollha li baqgħu hawn għadhom jiftakru fi fra Kristofru; għidilhom biex jitolbu għalih. Alla miegħek u jxerred fuqek dejjem il-barka tiegħu.”

“Oh għażiż patri!... narġgħu naraw lil xulxin? narġgħu niltaqgħu?”

“Hemm fuq, għandi tama.” U b'dawn il-kelmiet infired minn Wenzu, li, wara li kien waqaf hemm iħares lejha sa kemm ma tilfux minn taħt għajnejha, ħa bil-għaġla għall-bieb, jagħti fil-waqt lejn il-lemin u x-xellug l-aħħar ħarsa ta' ħasra għal dak il-lok ta' niket. Kien hemm geġwīgija aqwa minn drabi oħra, ġiri ta' nies li jgħorru l-meħudin bil-pesta, ġarr ta' ħwejjeġ, tiswija tat-tined tal-għarejjex, tkaxkir ta' morda li kienu għoddhom fiequ lejn dawn u lejn il-logog biex jistkennu mid-dagħbien li kien fil-qrib.

DUN PAWL.